"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଶରୀରକୁ ଭୁଲି ଅନାସକ୍ତ, କର୍ମାତୀତ ହୋଇ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ସୁକର୍ମ କର, ତୁମ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବି ବିକର୍ମ ନ ହେଉ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଚେକ୍ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ତିନି ଜଣଙ୍କର ମହିମାକୁ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ?

ଉତ୍ତର:- (୧) ନିରାକାରଙ୍କର ମିହମା । (୨) ଦେବତାମାନଙ୍କର ମହିମା (୩) ନିଜର ମହିମା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଚେକ୍ କର ଯେ ନିରାକାର ବାବାଙ୍କ ସମାନ ମୁଁ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଛି! ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗୁଣକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଧାରଣ କରିଛି! ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭଳି ମୋର ଚାଲିଚଳଣ ରାଜକୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମର୍ୟ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲାଣି ? ଯାହା ଦେବତାମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟପେୟ, ଦେବତାମାନଙ୍କର ଗୁଣ ମୋ ଭିତରେ ଅଛି ? ତେବେ ଆତ୍ମାର ଯେଉଁ ସବୁ ଗୁଣ ରହିଛି ସେଗୁଡିକୁ ଜାଣି ତାହାର ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଇଛି ?

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନିବାସ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଟାୱାର ଅଫ୍ ସାଇଲେନ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ଶିଖରରେ, ଯେପରି ହିମାଳୟ ପାହାଡର ଶିଖର ରହିଛି ନା ତାହା ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ ସେହିଭଳି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରେ ରହୁଛ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପାହାଡ ଉପରେ ଚଢିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ତା'ର ପ୍ରତିଯୋଗିତା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ପର୍ବତାରୋହୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କେହି-କେହି ପାରଙ୍ଗମ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ଚଢିପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଆଦି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି ତାକୁ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଉପରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ଏହାକୁ ହିଁ ଟାୱାର ଅଫ୍ ସାଇଲେନ୍ସ କୁହାଯାଉଛି । ପୁଣି ଟାୱାର ଅଫ୍ ସାଇନ୍ସ (ବିଜ୍ଞାନର ଶିଖର) ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବଡ-ବଡ ପରମାଣୁ ବୋମା ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ବିଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ଶିଖର ରହିଛି । ସେଠାରେ ବହୁତ ଭୟଙ୍କର ଜିନିଷ ରଖିଥା'ନ୍ତି, ବିଷ ଇତ୍ୟାଦି ବୋମାରେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ତୁମକୁ ତ ଘର ଆଡକୁ ଉଡିବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ପୁଣି ଘରେ ବସି ଥାଇ ଏଭଳି ବୋମା ପକାଇବେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସବୁକିଛି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ତ ଉପରକୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସେହିଠାରୁ ତୁମେମାନେ ଆସିଛ ପୁଣି ଥରେ ସେଠାକୁ ଯିବ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ ପୁନର୍ବାର ତୁମକୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ସୁକର୍ମ କରିବାକୁ ହେବ, କୌଣସି ବି ବିକର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା କର୍ମର ଗତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ତୁମର ଦୁର୍ଗତି ହୋଇଯାଇଛି, ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ସୁକର୍ମ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି ୫ ବିକାର ତୁମର ବହୁତ ବଡ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ମୋହ ମଧ୍ୟ ବିକର୍ମ ଅଟେ, କୌଣସି ବି ବିକର୍ମ କମ୍ ନୁହେଁ । ମୋହ ରହିଲେ ହିଁ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ବୁଡି ରହୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାବା କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କୁହାଯାଏ, ମାତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ଅଟ । ଯଦିଓ ବୟସରେ ବୁଢୀ ହୋଇଯାଇଥାଅ କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ତ କନ୍ୟା ଅଟ ନା ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ଏବେ ତୁମେ କୁମାର-କୁମାରୀ ଅବସ୍ଥାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚକୁ ଯାଅ । ଯେପରି ଶରୀରକୁ ଆସିଥିଲ ଏବେ ପୁଣି ଶରୀରରୁ ବାହାରି ଯିବାକୁ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଅନ୍ୟ କାହାର ସ୍ମୃତି ଯେପରି ନ ଆସୁ । ଆମ ପାଖରେ ବା କ'ଣ ଅଛି । ଖାଲି ହାତରେ ଆସିଥିଲେ ନା, ତେଣୁ କିଛି ବି ନାହିଁ । ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଆମର ନୁହେଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲି ଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମକୁ ଅନାସକ୍ତ, କର୍ମାତୀତ ହୋଇ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ତେଣୁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯଦିଓ ତୁମେ ବୁଲିବାକୁ ଯାଅ କିନ୍ତୁ ଫାଲତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କର ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଦାନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କରିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଖବରକାଗଜରେ ବାହାରିଥାଏ ଯେ ଅମୁକ ବହୁତ ଦାନୀ ଅଟନ୍ତି, ଡାକ୍ତରଖାନା, ଧର୍ମଶାଳା ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଯିଏ ବହୁତ ଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଉପାଧି ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ହିଜହୋଲିନେସ୍, ହର ହୋଲିନେସ୍ ଉପାଧି ଦିଆଯାଉଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ରୂପରେ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଉଥିଲା । ପବିତ୍ରକୁ ହୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ଯେପରି ଦେବତାମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ ସେହିଭଳି ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ପୁଣି ତୁମେ ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଅନେକ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା କିପରି ହୋଇପାରିବ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ତୁରନ୍ତ କୁହ ସେଠାରେ ରାବଣ ନାହିଁ । ରାବଣ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଦୁନିଆ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଥାଏ ବାବା ରାମ ହୋଇ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କେହି ପତିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । କେହି-କେହି କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ରତାର କଥା ମଧ୍ୟ କହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ତେବେ ଶରୀର କିପରି ଚାଲିବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଏବେ ଦୁନିଆ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ହେଉଛି ବେଶ୍ୟାଳୟ-ଶିବାଳୟ ତଥା ପତିତ ଦୁନିଆ-ପାବନ ଦୁନିଆର ଖେଳ । ପ୍ରଥମେ ସୁଖ ପରେ ଦୁଃଖ ଆସୁଛି ।

ସବୁର କାହାଣୀ ହେଲା କିପରି ରାଜତ୍ୱ ନେଉଛ ପୁଣି ହରାଉଛ । ଏହିକଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ପରାଜିତ ହୋଇଛୁ ପୁଣି ଆମକୁ ହିଁ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ବାହାଦୂର ହେବାକୁ ପଡିବ । ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ସ୍ଥିର ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ତୁମକୁ ନିଜ ଘରର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ପଡିବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅପବିତ୍ର କାମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଅନେକଙ୍କ ପାଖରେ ମୋହ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଦରକାର ଯେ ମୁଁ ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛି ଆପଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାକୁ ଭଲ ପାଇବି ନାହିଁ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଭଲ ପାଉଛ! ଯାହା ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବସ୍ତୁ ତାହା ହିଁ ମନେ ପଡିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତେବେ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲିହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖି ଏପରି ଭାବ ଯେ ଏବେ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଉଛୁ । ଏସବୁ ହେଉଛି କଳିଯୁଗୀ ବନ୍ଧନ । ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୈବୀ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ ତେବେ ଯାଇ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢିବ, ତେଣୁ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ବନ୍ଧନ କମ୍ କର ନିଜକୁ ଦେହ ବନ୍ଧନରୁ ହାଲୁକା କରିଦିଅ । ବନ୍ଧନକୁ ବଢାଇବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବିଶ୍ୱର ରାଜତ୍ୱ ନେଉଛ । ସେମାନେ ନିଜ ରାଜ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ବାରୁଦ,ସୈନ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦିରେ କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ତ କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ନାହିଁ । ତୁମେ ଯାହା କିଛି ବାବାଙ୍କୁ ଦେଉଛ ତାହା ତୁମେ ଦେଉନାହଁ ବରଂ ନିଜ ପାଇଁ ଜମା କରୁଛ । ବାବା ତ ଗୁପ୍ତ, ସିଏ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ଖୋଲ, ଡାକ୍ତରଖାନା, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ନିରୋଗୀ ହୋଇଯାଉଛ ଏହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଖୁସି ତ ରହିଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତି କିପରି ମିଳୁଛି ତାହା ଆସି ବୁଝ । ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଯାଇ ବୁଝାଇପାରିବ, ଯେପରି ଭିକାରୀମାନେ ଦୁଆରକୁ ଆସି ଭିକ ମାଗିଥା'ନ୍ତି ନା । ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭିକ ଦେଉଛ । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମାଲାମାଲ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଯେ କେହି ବି ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ କୁହ ତୁମେ କ'ଣ ଭିକ ମାଗୁଛ । ଆମେ ତୁମକୁ ଏଭଳି ଭିକ ଦେବୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ଭିକ ମାଗିବାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଅବିନାଶୀ ବାବା ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଏହିଭଳି ହୋଇଯିବ ।

ତୁମେ ଏହି ବ୍ୟାଚ୍ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଚମତ୍କାର କରିପାରିବ । ଏହି ବ୍ୟାଚ୍ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଇପାରିବ, ତେବେ ତୁମେ ସେବା କରିବା ଦରକାର । ବାବା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି ବାକି ସବୁ କିଛି ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ତେବେ ଛୋଟ ବଡ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଟ୍ରେନରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବ୍ୟାଚ୍ ଉପରେ ସେବା କରିପାରିବ । ଏହି ବ୍ୟାଚ୍ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ ତୁମର ଦୁଇଜଣ ପିତା ଅଛନ୍ତି, ଏହି ଦୁଇଜଣଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ତୁମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ଇଏ ତ ଦଲାଲ ଅଟନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାବା ତୁମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଲୋକ ଦେଖି ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ସେସବୁ ହେଲା ଶାରୀରିକ ଯାତ୍ରା ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା । ଏହି ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ । ଶାରୀରିକ ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ତ ଧକ୍କା ଖାଇ ଆସିଛ । ସିଢି ମଧ୍ୟ ତୁମ ସାଥୀରେ ରହିବା ଦରକାର । ଏହିଭଳି ସେବା କର ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଆଦିର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ । କଥାରେ କୁହାଯାଏ ଖୁସି ଭଳି ଭୋଜନ ନାହିଁ । ଯେପରି ଯାହାର ଧନ ନଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଭୋକ ଲାଗିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଧନବାନ୍ ରାଜାମାନଙ୍କର ପେଟ ଯେପରି ସବୁବେଳେ ଭରପୁର ରହିଥାଏ, ସେମାନଙ୍କର ଚଳଣି ବହୁତ ରାଜକୀୟ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର କଥାବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ କ'ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ସେଠାରେ ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ହେବ । ସେମାନେ ଅସମୟରେ କେବେ ଖାଇନଥା'ନ୍ତି । ବହୁତ ରାଜକୀୟ ଢଙ୍ଗରେ ଶାନ୍ତିରେ ବସି ଖାଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମକୁ ସବୁ ଗୁଣ ଶିଖିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ତୁମେ ନିରାକାରଙ୍କର ମହିମା, ଦେବତାମାନଙ୍କର ମହିମା ଏବଂ ନିଜର ମହିମାକୁ ଚେକ୍ କର । ଏବେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ଗୁଣକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଧାରଣ କରୁଛ ପୁଣି ଦୈବୀଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ ତେଣୁଏହି ଦୈବୀଗୁଣକୁ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଧାରଣ କରିବା ଦରକାର । ଏବେ ତୁମେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରୁଛ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଶାନ୍ତିର ସାଗର, ପ୍ରେମର ସାଗର.... ଯେପରି ବାବାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମର ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହେଉଛି । ବାବା ତୁମକୁ ନମସ୍କାର କରୁଛନ୍ତି ତୁମର ତ ଡବଲ ପୂଜା ହେଉଛି । ଏହି ସବୁ କଥା ଆମକୁ ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମର ମହିମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଏହିଭଳି ହୁଅ । ନିଜର ମନକୁ ପଚାରିବା ଦରକାର ଯେ ମୁଁ ଏହିଭଳି ହୋଇଛି ? ଆମେ ଯେପରି ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ଆସିଥିଲୁ ସେହିପରି ଅଶରୀରୀ ହୋଇଯିବାକୁ ହେବ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଲାଠିକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଲାଠିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ, ଏଠାରେ ତ ଶରୀରକୁ ଛାଡିବାର କଥା ରହିଛି । ବାକି ସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଏଠାରେ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆମର ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନାହାଁନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି, ତୁମେ ଜାଣିଛ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅନେକ ଗୁରୁମାନଙ୍କର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମର ନା ଗୁରୁ ଦରକାର ନା ତୁମର କିଛି ପଢିବା ଦରକାର । ବାବା ତୁମକୁ ଏକମାତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି— ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କର । ତୁମକୁ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର

ହେବାକୁ ପଡିବ ଏଠାକୁ ତୁମେ ସତେଜ ହେବାକୁ ଆସିଛ । ଏଠାରେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛୁ, ସେଠାରେ (ନିଜ ସେବାସ୍ଥାନ) ଥାଇ ଭାବୁଛ ଯେ ବାବା ମଧୁବନରେ ବସିଛନ୍ତି । ଯେପରି ଆମର ଆତ୍ମା ଭ୍ରୁକୁଟୀ ସିଂହାସନରେ ବସିଛି ସେହିପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହି ସିଂହାସନରେ ବସିଛନ୍ତି । ବାବା କୌଣସି ଗୀତା ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ହାତରେ ଧରିନାହାଁନ୍ତି ଏପରି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ଇଏ ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ହିଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦିର କଣ୍ଠସ୍ଥ କରିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଇଏ ତ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା କ'ଣ କୌଣସି ସ୍କୁଲକୁ ସତସଙ୍ଗକୁ ଯାଇଛନ୍ତି କି ? ବାବା ତ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛନ୍ତି । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ବାବା କ'ଣ ବିଜ୍ଞାନ ଜାଣିଛନ୍ତି କି ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ କ'ଣ କରିବି । ମୋତେ ତ ଡାକୁଛନ୍ତି ଏଠାକୁ ଆସି ଅପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ବିଜ୍ଞାନ କାହିଁକି ଶିଖିବି । ପଚାରୁଛନ୍ତି ଶିବବାବା ଅମୁକ ଶାସ୍ତ୍ର ପଢିଛନ୍ତି କି ? ଆରେ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ କୁହାଯାଉଛି ଯେ ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ଏସବୁ ତ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ହାତରେ ଶଙ୍ଖ, ଚକ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଦେଖାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଅଳଙ୍କାର ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଦେବା ଦରକାର । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ତ ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ଘରେ ବସି ଅନେକଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ତୁମେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭଳି ହୋଇଯିବ କିମ୍ବା କୃଷ୍ଣଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ରାଜକୁମାରର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢିବ ତେବେ ଏହିଭଳି ହୋଇପାରିବ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ତେବେ ଉଦାହରଣ ତ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ଦେବେ ନା । ଏହାକୁ ହିଁ ନମୁନା କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର କଥା ଶୁଣାଇ ନରରୁ ନାରାୟଣ କରିବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ରାଜକୁମାର ହେବ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ କୃଷ୍ଣ ଲହୁଣୀ ଖାଉଥିଲେ, ବାସ୍ତବରେ ତାହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱ ରାଜତ୍ୱର ଗୋଲକ । କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଇତ୍ୟାଦି ମୁଖରେ କିପରି ଦେଖାଇବେ । ଏଭଳି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଦୁଇଜଣ ବିଲେଇ ପରସ୍ପର ସହିତ ଲଢେଇ କଲେ, ମଝିରେ ସିଏ ସୃଷ୍ଟିର ମାଲିକ ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଲହୁଣୀ ମିଳିଥିବାର ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଆମେ ଏହିଭଳି ହୋଇଛୁ ନା ନାହିଁ । ରାଜତ୍ୱ ପାଇବା ପାଇଁ ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢା । ଏହାକୁ କ'ଣ ପ୍ରଜା ପାଠଶାଳା କୁହାଯିବ କି! ଏହା ହେଉଛି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ପାଠଶାଳା, ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଯେଉଁଠାରେ ଭଗବାନ ନିଜେ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହିଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଲେଖିବାକୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯେତେ ପତ୍ରିକା ଦେଲେ ମଧ୍ୟ କେହି କିଛି ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଏଠାରେ ସମ୍ମୁଖରେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ତୁମେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଆସିଛ । ତୁମେ ବ୍ୟାଚ୍ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସେବା କରିପାରିବ, ଯଦିଓ କେହି ପରିହାସ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇ ପିତାଙ୍କର କଥା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଅନେକ ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଥା'ନ୍ତି । କେତେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇଥା'ନ୍ତି । କେଉଁଠି-କେଉଁଠି ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସ୍ୱାମୀକୁ ଆଣିଥାଏ ଆଉ କେଉଁଠି ପୁଣି ଝଗଡା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ତୁମେ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତିର ହକଦାର ଅଟ । ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କନ୍ୟା ବିବାହ କରି ପର ଘରକୁ ଯାଇଥାଏ, ଏହାକୁ କନ୍ୟାଦାନ କୁହାଯାଏ । ନିଜର କନ୍ୟାକୁ ଅନ୍ୟକୁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ସେହି କାମ କରିବାର ନାହିଁ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ କନ୍ୟା ପର ଘରକୁ ଯାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସିଏ ପବିତ୍ର ରହିଥାଏ । ଏହା ହେଲା ପତିତ ଦୁନିଆ କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଲା ଶିବାଳୟ ତୁମ ଉପରେ ଏବେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ପଡିଛି । ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ । ବାକି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ତୁମକୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ନେବାକୁ ହେବ । ନିଜ ମନକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୁଁ ଅମୁକ ଭଳି ସେବା କରୁଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ତୁମର ବ୍ରାହ୍ମଣୀ (ଶିକ୍ଷକ) ଦରକାର, ତୁମେ ନିଜେ ହିଁ ଶିକ୍ଷକ ହୁଅ । ଆଚ୍ଛା!

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ବାକି ବାବା କାହାଠାରୁ ପଇସା ନେଇ କ'ଣ କରିବେ । ତୁମେମାନେ ଯାଇ ମିୟୁଜିୟମ ଇତ୍ୟାଦି ଖୋଲ । ଘର ଇତ୍ୟାଦି ତ ସବୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ବାବା ତ ବେପାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଶରାଫ୍ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଆମକୁ ଦୁଃଖର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବହୁତ ଗଲାଣି ଅଳ୍ପ ରହିଛି.... ତୁମେ ଦେଖିବ, ବହୁତ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହେବ । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନିମିତ୍ତ ଏବଂ ଅନାସକ୍ତ ହୋଇ ରୁହ । କୌଣସି ବି ବ୍ୟର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କର ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭଳି ପବିତ୍ର କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଚାଲ ।

(୨) ଏକମାତ୍ର ପ୍ରିୟରୁ ପ୍ରିୟ ବସ୍ତୁ (ବାବା)ଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ କଳିଯୁଗୀ ବନ୍ଧନକୁ ହାଲୁକା କରିଚାଲ, ବଢିବାକୁ

ଦିଅ ନାହିଁ । ମୁଁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦୈବୀ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ଖୁସିରେ ରୁହ ।

ବରଦାନ:- ଜ୍ଞାନବାନ ହୋଇ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟର୍ଥ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯଜ୍ଞରେ ସ୍ୱାହା କରି ନିର୍ବିଘ୍ନ ଆତ୍ମା ହୁଅ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଘ୍ନ ଆସିଥାଏ ସେତେବେଳେ ତୁମେ କାହିଁକି, କ'ଣର ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଅ । ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନଚିତ୍ତ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖୀ ହେବା ତେଣୁ ଜ୍ଞାନବାନ ହୋଇ ସମସ୍ତ ବ୍ୟର୍ଥର୍ ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁଡିକୁ ଯଜ୍ଞରେ ସ୍ୱାହା କରିଦିଅ ତେବେ ତୁମର ମଧ୍ୟ ସମୟ ବଞ୍ଚିଯିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସମୟ ବଞ୍ଚିଯିବ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ସହଜରେ ନିର୍ବିଘ୍ନ ହୋଇଯିବ । ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ବିଜୟ ମୋର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର--ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ଅଭିମାନରେ ରୁହ ତେବେ କେବେ ବି ଦୁଃଖୀ ହେବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସଦା ସର୍ବଦା ଉତ୍ସାହରେ ରହିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା—ଏହା ହିଁ ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***

ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ପୁରୁଷାର୍ଥ:-

ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ସଦା ସର୍ବଦା ଲବଲୀନ୍ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ମୁଁ ପଣିଆର ଭାବନାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରାଇଥିଲେ, ସେହିଭଳି ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ଏହିଭଳି ସମାହିତ ହୋଇ ରୁହ । ତେବେ ଏହିଭଳି ସମାହିତ ହୋଇ ରହିବା ଅର୍ଥାତ୍ ମଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବା, ହିଁ ଏହା ହେଉଛି ଲବଲୀନ ସ୍ଥିତି ।